

Elektrifieringen av norra Gunnarskog

Ekhöjden tycks få vänta förgäves på el-ljus.

I nordvästra delen av hemmanet Bortan ligger ett område som kallas Ekhöjden.

Eftersom upprepade notiser varit synliga i ortspressen och även i en del länstidningar om pågående elektrifiering av området i fråga, kanske det här vore på sin plats att syna detta "företag" litet närmare eftersom innevånarna här uppe inte har sig bekant att något sådant för närvarande pågår.

För c:a fyra år sedan elektrifierades nordvästra delen av Bortans skogsbygd av Gunnarskogs El A.-B. och året därpå gjordes en hemställan till samma bolag att även Ekhöjden skulle komma i åtnjutande av samma förmån dock utan synbart resultat.

Ungefär samtidigt inlades en ansökan från några gårdar som kallas Hovilsrudsätra inom Eda kommun, vilken ansökan omedelbart beviljades och i nämnda gårdar strålar sedan två år tillbaka det elektriska ljuset.

Av vilken orsak ansökningen från Ekhöjden lämnades utan avseende är ej bekant och skall ej här närmare vidröras. Men så tändes åter en hoppets stråle i det annars ogenomträngliga mörkret.

Billeruds A.-B. sökte och beviljades tillstånd att framdraga en högspänningsledning från sina egna ledningar vid Fredros till Ekhöjden.

Statsbidrag erhöles för arbetets finansiering och allt tycktes klappat och klart för att det efterlängttade ljuset äntligen skulle bli verklighet.

Under våren 1947 stakades samtliga ledningar, stolpar utkördes och

impregnerades, men det var också allt.

Sedan var det stopp.

Av vilken orsak kan naturligtvis ingen som står utanför initierade kretsar inom bolagsledningen förklara.

Den smula optimism som tänts i innevånarnas sinnen har nu övergått till svartaste pessimism.

Under innevarande år har upprepade påstötningar gjorts hos ovan nämnda Gunnarskogs El A.-B. om ledning till trakten, men dessa herar tycks vara immuna mot varje övertalningsförsök.

De ledningsstolpar som Billeruds A.-B. på sin tid lät köra ut har innevarande höst upphuggits och utkörts till massaved.

Som synes så svävar elektrifieringen av Ekhöjden fortfarande i det blå och mörkret är nu före jul lika ogenomträngligt som på skapelsens första dag och eftersom innebyggarna är jordbundna varelser och ej besitter förmågan att sväva över vattnet, är det bara att ta konsekvenserna och plumsa i de pölar som regnet åstadkommit på vägarna mellan resp. ladugårdar och boningshus.

Skribenten var nyss ute och tog en titt på kvällshimmeln.

I söder strålar skenet från Bortan, i väster ser man skenet från Mjög-sjöhöjden samt i norr från Axland i Bogen
Endast Ekhöjden vilar i Egypti-mörker.

AN Måndagen den 27 december 1948

Ekhöjdingarnas elfråga

I norra Gunnarskog ligger Ekhöjden. Det är en del av socknen i så motto att dess bebyggare alltid blir ihågkomna med skatter i samma utsträckning som andra. De kollektiva skyldigheterna kommer de alltså inte ifrån. Vad det gäller rättigheterna frestas man ta sig en funderare på saken.

På grund av sitt läge har Ekhöjden alltid varit vanlottad och kommit på efterkälken när det gäller den kommersiella utvecklingen betingade förbättringar. Vägarna var under många år urusla och den väg som byggdes genom AK:s försorg 1934, drar väl endast en del av ekhöjdingarna omedelbar nytta av. Ty där uppe är det ingen tätort precis, där bor folk med långa mellanrum och stugorna är skilda från varandra av myrar, där man höst och vår har att vada i vatten och gyttja när man skall fram.

Men ekhöjdingarna klagar inte i onödan. Därför måste man ge dem allt stöd som tänkas kan, när de nu önskar få elljus i stället för karbid- och fotogenlampor. I detta nu är väl så gott som hela Gunnarskog elektrifierat, endst Ekhöjden har blivit lämnat utanför. Det är mycket svårt att förstå orsaken till detta. I vår tid med allt tal om reformer och förbättringar på alla områden synes det egendomligt att de som bäst behöver hjälp får vänta längst. Såvida inte lösningen ligger däri, att ekhöjdingarna utgör en minoritet och som sådan inte kan göra sin röst hörd i allt de ”storas” buller.

Några oöverstigligen svårigheter för en framdraging av ledning föreligger icke. Man kan tvärtom säga, att en elektrifiering av denna trakt lig-

ger utomordentligt väl till, då ledningar för anslutning finns på obetydligt avstånd och ev. transformator kunde anbringas utan olägenhet. Enligt uppgift från vederhäftigt håll har Gunnarskogs El.-Bolag besvärats upprepade gånger utan resultat. Detta är ju inte alls egendomligt. då de som själva sitter i överflöd av ljus knappast nedlåter sig till att tänka på dem som är sämre lottade. Vi vill dock hoppas att problemet Ekhöjdens elektrifiering så snart ske kan kommer till sin lösning. Kunde inte de kommunala topparna dra sitt strå till stacken.

E—n

AN Onsdagen 29 december 1948

Ekhöjden får eljus,

Billerud sätter upp ledningarna.

Det egyptiska mörkret kommer så småningom att vika i Ekhöjden. Elektrifieringsfrågan synes stå inför sin lösning, inte genom Gunnarskogs El-Bolags försorg utan genom att Billeruds A.-B. definitivt tagit hand om saken.

Från detta håll meddelas nämligen, att det aldrig varit fråga om att lämna befolkningen i Ekhöjden utan ljus. I själva verket har bolaget sedan länge arbetat med planerna på elektrifieringen. För att tillförsäkra abonnenterna prima vara, har man emellertid undersökt möjligheterna att leverera ström direkt från Charlottenberg. Detta projekt stupade emellertid på att det tangerade ett annat belysningsområdes intressesfär, varför det måste överges.

Beträffande ledningen från Fredros till Ekhöjden, har stolpar tidigare framförslats till linjen, men som man antog att dessa under den tid de legat, blivit av sämre kvalitet, bortförslades de. Denna åtgärd betydde inte ekhöjdingarnas obehagliga uppvaknande från drömmen om ljus utan var i stället en säkerhetsåtgärd. Arbetena på linjen kommer att fortsättas med det snaraste då nödig materiel finns disponibel vid såväl anslutningspunkten vid Fredros som vid Charlottenberg.